Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
928 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa omsorg, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omboden att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger. $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 4 Augusti 1915.

Det liberala programmet.

1. Obligatorisk skolgång, obligatorisk undervisning i engelska, större bevilningar till skolor, undervisningsmöjligheter för hvarje barn, upphäfvande af Coldwell amendments.

2. Referendum om prohibition.

3. Kvinnorösträtt, om kvinnorna petitionera därom.

4. Direkt lagstiftning.

5. Stränga lagar mot valkorruption, opartiskt skipande af rättvisa.

6. Skydd för industriarbetare.

7. Uppmuntran af åkerbruk, utvidgning af praktisk undervisning, utveckling af ko-operativa metoder, omfattande billigare pängar, en offentlig abatoir.

8. Goda vägar genom ko-operation mellan municipalsamhällena.

9. Uppmuntran af hydro-elektrisk utveckling.

10. Naturliga resurser för provinsen.

11. Municipal självstyrelse i lokal beskattning.

Valet i Manitoba.

Det har med lätthet konstaterats, att valkampanjen i Manitoba i år icke är på långt när så het och hetsig som exempelvis förliden sommar. Orsaken därtill bör nog icke sökas i aftagande politisk lifaktighet utan helt enkelt däri, att på båda sidor anses utgången af valet vara gifven. Det liberala partiet är förvissadt om seger och en lysande sådan, ty det är öfvertygadt om, att folkets ögon under de senaste månaderna blifvit öppnade för det konservativa partiets ruttenhet, och förstår, att folket nu insett, att det parti, som i åratal kämpat mot ohederlighet och underslef och länge ärligt arbetat för reformer, nu måste komma till makten, om provinsens framtid och anseende skall räddas. Det konservativa partiet däremot är beredt på ett nederlag, väntar intet annat. Den nyuppflammade reformifvern och lifaktigheten inom partiet har tillkommit endast för att förhindra, att det helt och hållet skulle falla i spillror. Man hoppas att kunna dupera åtminstone de mera naiva elementen af provinsens befolkning och till ett kommande val hämta krafterna så pass mycket, att man åter kan upptaga stridshandsken från motståndaren.

En annan orsak till att valkampanjen denna gång är relativt lugn och icke så i ögonen fallande är, att inga stora summor i år utgifvas före valet. Det liberala partiet har aldrig utgifvit mycket pängar på sina val; det har f. ö. icke haft några pängar att gifva bort. Det konservativa partiet skulle egentligen icke häller haft råd att slösa med några större summor, men det har ändock gjort det. Betydliga belopp, afsedda för kampanjefonder, hafva af de konservativa stulits från folket, såsom till fullo bevisats inför den kungliga kommissionen. Nu har emellertid ett lås blifvit satt för folkets kassaskåp, öfver hvilket hederliga män vaka. Väktarne själfva, Norrisregeringen, hafva ingen tanke på att tillägna sig folkets pängar.

Utgången af valet är ganska gifven — det erkännes af både liberaler och konservativer. Det kan därför synas onödigt vidare orda därom. Men som det antagligen ännu finnes en och annan, som är tvehågsen, huru han skall rösta, tro vi det bäst och lämpligast vara att ännu en gång — den sista — framdraga några fakta om den politiska ställningen i Manitoba och om de båda politiska partier, mellan hvilka striden kommer att utkämpas den 6 augusti 1915.

•

Det bör då vara på sin plats att först skärskåda det konservativa och det liberala partiets rekord.

Det konservativa partiet hade suttit vid makten i öfver femton år, då det förliden maj månad braktes till sitt fall genom afslöjandena i samband med parlamentsbygget. Under dessa femton år har det icke tagit initiativ till en enda progressiv reform, samvetsgrannt nedröstat de reformer, som vid hvarje legislatursession framlagts af de liberala. Det har icke hållit de löften, det före tillträdandet af makten aflade. Det har stått i den intimaste förbindelse med rusdrycksinträssena, uppmuntrat krog- och klubbväsen. Det har vid valen användt de mest korrupta metoder, som någonsin användts i Canadas historia. **Den konservativa regeringen har med de ledande männens af partiet vetskap stulit hundratusentals, ja, kanske miljoner dollar ur statskassan.** Sådant var det konservativa partiet, när det satt vid makten.

I snart tre månader har det nu varit i opposition, sedan det med skam blifvit bortkördt från den ledande ställningen. Har det under dessa månader visat tecken till sinnesändring och sådan förbättring, att det skulle blifvit värdt folkets förtroende? För den ytlige betraktaren kan synas, som om det konservativa partiet i Manitoba ändtligen gjort bättring. Det påstår själft, att det blifvit omorganiseradt. Det har antagit en plattform, som helt och hållet strider mot förliden sommars plattform. Det har nästan punkt för punkt stulit det liberala programmet — dock **utelämnande en af de viktigaste punkterna i detta program, direkt lagstiftning.** Det har förklarat sig vara mot maskinpolitik och för rena administrations- och valmetoder. Allt detta lofvar ju ganska godt, om det icke vid närmare granskning visade sig, att den mycket omtalade omorganisationen är rena humbugen. Ty som humbug måste detta steg af det "nya independenta liberal-konservativa partiet" betecknas, då öfver hälften af de konservativa kandidater, som förliden sommar voro uppställda, åter anmält sig som kandidater och med acklamation blifvit nominerade. Dessa kandidater hafva i åratal arbetat emot det program, för hvilket de nu säga sig kämpa. De hafva dessutom varit trogna slafvar åt Sir Rodmond Roblin. En hel del af de gamla legislaturmedlemmarna, som voro fullt medvetna om underslefven vid parlamentsbygget, men dock på det ifrigaste motsatte sig en undersökning, hafva nominerats. De hafva dessutom varit trogna slafvar åt Sir Rodmond Roblin. En af Roblinregeringens medlemmar, George Lawrence, är fräck nog att söka återval, ehuru alla till fullo förstå, att han, åtminstone indirekt, är delaktig i underslefven vid parlamentsbygget. Han har dessutom varit en trogen slaf åt Sir Rodmond Roblin. Tre af medlemmarna af Public Accounts Committee, J. P. Foley, S. Thorvaldson och Aime Benard, stå åter som kandidater, nominerade af "det nya independenta liberal-konservativa partiet". Och dock gjorde dessa herrar i sagda komité allt, hvad i deras makt stod för att rentvå Roblinregeringen i parlamentsbygnadsskandalen. De voro dessutom trogna slafvar åt Sir Rodmond Roblin. Göres oss mera vittne behöf för att förstå, att det är samma gamla, korrupta parti, som nu söker återval, och att det enda nya, man kan finna, om man så också undersöker med förstoringsglas, är det nya klingande namnet?

Vi rekommendera f. ö. till noggrant studerande af artikeln "Afgångsbetyg åt Roblinregeringen" af Helmer Johnson, som återfinnes på annat ställe i dagens nummer. Däri framlägges i korthet en del fakta om det konservativa partiets rekord.

•

Det liberala partiet kan uppvisa ett rekord, som utgör en vacker motsats till det konservativas. I öfver femton år har det liberala partiet varit i opposition, blifvit väl härdadt i motgångens skola. Under dessa år har detta parti ifrigt och oafbrutet arbetat för progressiva reformer i provinsen, framlagt det ena reformförslaget efter det andra, som dock nedröstats af Roblinmajoriteten. Dess program är i år, med några få förändringar, detsamma som vid de två senaste valen. Det har äfven utan fruktan anfallit det konservativa partiets korrupta metoder och gjort allt för att afslöja de underslef, detta parti gjort sig skyldigt till. Det har icke varit någon lätt uppgift, som i detta afseende förelegat det liberala partiet, men det har trots många motgångar förstått att föra sin sak till seger. Det är detta partis trägna och oförskräckta arbete vi äro tack skyldiga för att Roblinregeringen föll. Den tacksamhetsskulden kan provinsens befolkning endast på ett sätt afbörda nämligen geno matt gifva Norrisregeringen mandat att kvarsitta vid makten.

Under de få månader, det liberala partiet varit vid makten, har det naturligen icke varit i stånd att uträtta något väsentligt i reformväg. Någon legislatursession har icke varit församlad, och dessutom har det velat vänta på folkets utslag i form af val, innan det vidtager några reformåtgärder. Det har dock med all önskvärd tydlighet visat, att det ämnar bringa ordning i provinsens affärer, att det ämnar fortsätta det rensopningsarbete, som genom den kungliga kommissionen påbörjats, och att det ämnar befordra alla politiska brottslingar till laga näpst.

Det liberala partiet har dessutom lofvat att uppfylla hvarje punkt i sitt progressiva program. Det har aldrig — i motsats till det konservativa partiet — brutit sina löften. Och det finnes ingen anledning att tro, att det nu skall bryta de löften, det gifvit folket.

•

Skillnaden mellan det konservativa och det liberala partiets program är, såsom vi förut påpekat, denna gång icke så stor, då de konservativa stulit en stor del af det liberala programmet — för att söka dupera lättrogna människor. Den viktiga punkten, direkt lagstiftning, har det konservativa partiet dock försummat att anamma. Vi redogjorde i förlidet nummer för, hvad denna punkt innebär, och anse det därför vara onödigt att ännu en gång upprepa det. Vi vilja endast åter påpeka, att genom direkt lagstiftning kan folket få genomförd hvilken reform, det än önskar.

Om de båda partiernas program äro ganska lika, så äro utsikterna för att programmen skola utföras desto mera olika. Det är väl ändock knappast troligt, att personer som i likhet med de konservative för endast några månader sedan motarbetade och förhånade, hvad de nu säga sig arbeta för, skola blifva så vidare ifriga att uppfylla sina löften, då de en gång kommit till makten. Däremot bör man af det liberala partiet kunna med tillförsikt vänta, att det skall utan dröjsmål utföra sitt program, om segern d. 6 aug. blir dess, ty det har i åratal energiskt och i motgång kämpat för detta program. Så exempelvis kunna väl knappast nykterhetsvännerna låta dupera sig af det konservativa partiets fagra löften om rusdrycksförbud, då de mer än väl hafva sig bekant, att detta parti i åratal varit rusdryckstrafikens kraftigaste och villigaste stöd. I det liberala partiet veta nykterhetsvännerna att de hafva sina verkliga vänner, och de komma nog att handla därefter.

•

Det konservativa partiets nye ledare, Sir James Aikins, har såsom vi påpekade i förlidet nummer, alltid varit de stora korporationernas bålde riddare mot folkets inträssen. Han har varit och är Rogers och Roblins man. I åratal och senast förliden sommar har han arbetat mot och förhånat de reformer, kvinnorösträtt, rusdrycksförbud, upphäfvande af Coldwell amendments etc., som han och hans parti nu säga sig så ifrigt vilja kämpa för. Det har äfven till fullo bevisats inför den kungliga kommissionen, att han redan i början af detta år hade kännedom om underslefven i parlamentsbygget, men att han intet gjord för att afslöja dem. Tvärtom **sökte han öfvertala Sir Douglas** Cameron, Manitobas guvernör, att utse en kommission, som ingen makt ägde och som skulle förfuska undersökningen af denna oerhörda skandal. Det är väl ändock icke en sådan man, Manitobas befolkning önskar till sin ledare?

Premierminister T. C. Norris torde vara så bekant för våra läsare, att något vidare ordande om hans rekord och karaktär väl knappast är af nöden. Vi vilja endast påpeka, att mr. Norris aldrig gjort sig skyldig till några svängningar i politiskt afseende, att han alltid visat sig vara en folkets man, demokratisk i sitt uppträdande och sitt tänkesätt. Ett fullkomligt rent rekord ligger bakom honom. Mr. Fullerton och fjorton konservativa legislaturmedlemmar sökte i politiskt syfte nedsvärta hans karaktär, men inför den kungliga kommission, som undersökte dessa "anklagelser", bevisades till fullo, att mr Norris var oskyldig. Premierminister T. C. Norris står därför som den självskrifne ledaren af Manitobas affärer.

Afgångsbetyg åt Roblinregeringen.

En del fakta angående Roblinregeringens framfart i Manitoba.

(För Svenska Canada-Tidningen)

Nu på fredag är det val. Då skall Manitobas befolkning afgöra, hvem som skall blifva de styrande, för de kommande fem åren. Det konservativa partiet har suttit vid styret i fetmon år och fyra månader. På grund af att dej är min fasta öfvertygelse, att de röstande denna gång låter detta parti "draga vefven" tager jag mig friheten att gifva dessa värda herrar ett afgångsbetyg, i form af en liten axplockning ur deras politiska bedrifter. Den 23 nov. 1905 kungjorde Sir Roblin att det var regeringens fulla mening att inköpa Bell kompaniets telefonsystem. Orsakerna hvarför, voro följande: De afgifter som folket då måste betala för telefon voro så enormt höga att vederbörande måste finna någon utväg för att få afgifterna reducerade. Genom att lägga hela telefonsystemet i provinsregeringens händer skulle allmänheten blifva bättre tillgodosedd om det vore under kontroll af folket i stället för i händerna på ett kompani, som ej tänkte på något annat än att fördubbla sina millioner. Regeringen framlade sedermera en väl utarbetad plan öfver den ekonomiska fördel som folket skulle komma i åtnjutande af om nämda affär skulle komma till stånd. Bland annat skulle afgifterna reduceras till hälften, t. ex. en privat telefon kostade då $18, under regeringskontroll skulle den kosta endast $9. Att folket hälsade en sådan demokratisk handling välkommen, torde vara onödigt att omtala. Den 31 december 1907 afslutades affären emellan Bell kompaniet och Manitoba regering.

Detta skedde endast två dagar före legislaturens öppnande. De folkvalda representanterna fick ej säga sin mening om denna transaktion, och den har aldrig blifvit framlagd i legislaturen för sanktion. Något som saknar sitt motstycke i den moderna konstitutionella historien.

Provinsen Manitoba betalade för telefonsystemet en summa af $3,400,000 hvilket var $1,269,862 mera än hvad det var värdt. För att bevisa detta påstående anföres följande fakta.

Omedelbart efter affärens afslutning steg Bell kompaniets aktier från $120 till $130 pr. st., hvilket utgjorde en vinst för aktieägarne af $1,200,000. Bell kompaniets årsberättelse för 1907 visar att kompaniet ägde i Canada 111,118 telefoner, 49,784 mil af telefontråd och 9,540 mil långdistanstelefon, hvilket tillsammans med det öfriga af kompaniets egendomar värderades till ett pris af $16,385,680.

Manitoba köpte vid denna tid 14,155 telefoner, hvilket utgjorde 13 proc. af kompaniets hela system, 4,998 mil af telefontråd utgorande 10 proc. af systemet och 1,192 mil af lång-distanstelefon, lika med 12 proc. af systemet. Manitobas regering betalade 20.74 proc. af värdet af Bell kompaniets hela system.

Mr. Sise, president för Bell kompaniet, afgaf på begäran en beedigad rapport öfver kompaniets affärer. Rapporten visade att kostnaderna för hvarje telefon ej öfvergick $159, allting inberäknadt. Regeringen betalade $222 pr. telefon, alltså $75 mera än det egentliga värdet. Multiplicera 14,195 med 73 och resultatet blir $1,036,235 mera än hvad hela systemet var värdt.

Med dessa fakta för våra ögon kan vi ej undgå att draga den slutsatsen, att stora summor af provinsens pengar hamnade i enskilda personers ägo. I stället för att reducera afgifterna hafva de jämt fördubblat dem. En privattelefon som t. ex. 1906 kostade $18, kostar nu $36.

Affären "Eli Sand Co." lefver ännu i friskt minne hos folket. Regeringen anmodade C. N. R. kompaniet att bygga en järnväg ut till Birds Hill. För detta erhöll C. N. R. ett regeringsanslag af $10,000 pr. mil. Järnvägen var till ingen nytta för provinsen, men en del af regeringen voro aktieägare i Eli Sand Co. och på grund däraf låg det i deras personliga inträsse att få järnvägen bygd.

Det visade sig sedermera att de förtjänade $90,000 pr år på sina sandaffärer.

På samma gång som sanden tog slut så stoppades också trafiken på nämnda järnväg.

När den konservativa regeringen öfvertog Manitobas styrelse ägde provinsen stora landområden, som den under tiden ha sält till landspekulanter.

Från år 1900 till och med 1915 sålde regeringen 1,697,936 acres land för ett medelpris af $3.63 per acre. Detta land säljes nu af landkompanierna för ett pris varierande mellan $15 och $200 per acre.

Det talas mycket i våra dagar om huru att få folket att bosätta sig på landet. Med ofvanstående siffror för ögonen tycker jag det vore förståndigare att tala om sättet att få landet tillbaka till folket.

År 1900 hade provinsen en skuld af $2,496,599; f. n. har den en skuld af omkring $28,000,000. Administrationskostnaderna voro år 1900 $2,721,205; år 1915 hade de stigit till $1,282,301. Nykterhetslagstiftningen har ej gjort några landvinningar under den konservativa regimen. Den har användt hela sitt politiska och kommunala inflytande för att omintetgöra alla reformer på nämda område, utan afseende från hvilket håll dessa reformkraf ha kommit.

Ifall någon tror, att jag ej vet hvad jag talar om, så torde följande fakta få utgöra bevis för mina påståenden. Det konservativa partiet tog emot provinsens styrelse efter att först ha lofvat att införa rusdrycksförbud. Sedan det haft makten i cirka två år upphäfde det Sir John McDonalds "prohibition act".

Från den tiden började det att bevilja "licenses" för krogar af allehanda slag i grossvis öfver hela provinsen. De kommuner som ej ville hafva några krogar blefvo formligen tvingade därtill af regeringen. Skandalerna i Norwood, Crystal City, Elm Creek, Carmen, Ethelbert, St. Rose du Lac, Napinka, Hartney och St. Boniface visa att regeringen icke var något annat än en lekboll i händerna på krögare och bryggare.

Den 26 feb. 1906 nedröstades en begäran om att enkel majoritet skulle få afgöra utgången af omröstning för "local option".

I Feb. 1908 nedröstade de en anhållan om att krogarna skulle stängas kl. 6 o. s. v.

Det konservativa partiet hafva under en tid af tretton år nedröstat 34 motioner om reformer på rusdrycks-handteringens område.

För att ej upptaga för mycket af tidningens utrymme nödgas jag utelämna en stor del och öfvergå till den världsberyktade parlamentsbygnadsskandalen. Den är ju ännu ej utredd så det är svårt att gifva några fakta, och allmänheten har ju följt händelsernas gång och själf skapat sig ett omdöme om densamma. De skandaler, som ha blifvit bragta i dagen genom undersökningskommissionen, äro så många och så vidtomfattande, att S. O. T:s utrymme ej tillåter att ens namngifva dem alla. Jag vill endast fästa läsarens uppmärksamhet på några få. Förstörda kontrakt och dokument, uppbrända telegram, stora summor af pengar gifna till vittnen för att de skulle hålla sig utom lands o.s.v.

Allt detta har blifvit gjordt för att dölja regeringens tillvägagångssätt i sina sträfvanden att stjäla minst $1,500,000 ur provinsens kassa. Parlamentbygnaden kostar f. n. mera än Royal Alexandra hotell och C. P. R. station tillsammans, oaktadt det är ej stort mera än grunden färdig. Den står nu som ett halffärdigt monument öfver Roblin regeringen och dess bedrifter.

Under förhoppning att folket i Manitoba har vaknat, tager jag mig friheten att på förhand införa följande dödsannons:

Den 6 Augusti, 1915, afled det konservativa partiets regeringssystem i en ålder af 15 år och 4 månader. Djupt sörjd och saknad af ingen. Dödsorsaken var allmän folkomröstning.

Helmer Johnson.

En af de viktigaste orsakerna till, att Norrisregeringen bör kvarsitta vid makten är, såsom vi äfven påpekade i förlidet nummer, att den bör tillåtas fullborda det rensopningsarbete, den påbörjat. Allt tyder på, att parlamentsbygget icke är det enda, som lockat till underslef. Flera andra offentliga bygnader ha uppförts under Roblinregeringen, och alla torde de mer eller mindre varit föremål för de politiska brottslingarnas tjuflusta. **Norrisregeringen kommer att fortsätta undersökningen och befordra brottslingarna till vederbörlig näpst.** Sir James Aikins och hans parti äro däremot alltför goda vänner till de skyldige, att de skulle vilja undersöka deras snedsprång och ännu mindre befordra dem till straff.

•

Vi bedja våra landsmän af alla kategorier och åsikter att, noga öfverväga, hvad vi här sagt och det, som framdrages i mr. Helmer Johnsons artikel å annat ställe, innan de gå upp till valurnan. Det gäller nämligen Manitobas framtid och lycka, detta val som nu förestår. Det gäller äfven provinsens anseende, som under den senaste tiden fått så hårda stötar. Vi tvifla icke på det liberala partiets seger den 6 augusti, men vår innerliga önskan är, att **alla Manitobas röstberättigade svenskar skola vara behjälpliga i vinnandet af denna seger, i uppnåendet af det mål, som det liberala partiet satt sig för: en progressiv och politiskt ren provins.**

•

Ett ord vilja vi äfven rikta till de svenska social-demokraterna: Rösten för de liberala kandidaterna! Deras program gillas väl af de flesta social-demokrater, och intet vinnes genom att rösta på de socialistiska kandidaterna. Dessa kunna knappast räkna på att blifva valda. Hvarje röst för dem är sålunda en röst för det reaktionära, konservativa partiet, hvars inträssen äro socialdemokraternas rakt motsatta. Rösta därför på de liberala kandidaterna och för progressiva reformer!

•

Ingen svensk som har rösträtt får den 6 augusti uteblifva från röstningen. Ingen redbar och reformvänlig svensk kan kasta sin röst för det konservativa partiet. Alla svenskar i Manitoba, som vilja göra svensknamnet heder, måste om fredag sluta upp kring det liberala partiets program, måste i handling visa, att de vilja provinsens väl.

Måtte en ny och bättre tid randas för provinsen Manitoba fredagen den 6 augusti 1915. Måtte det för alltid vara slut på politisk ruttenhet och reaktionär konservatism i denna så naturligt rika provins. Måtte en folklig och progressiv anda för all framtid genomsyra Manitobas styrande och folkvalda representanter. Det är vår innerliga och uppriktiga önskan, som skall gå i uppfyllelse, om det liberala partiet om fredag afgår med seger.

SVERIGE HEDRAS.

(Forts. fr. sid. 1.)

Osslund, som målar indiansommar midt uppe i Lappmarken, Emil Osterman, porträttmålaren, Wilh. Smith, den unge professorn vid konstakademien, och Axel Törneman, som måladt "den döda flickan" och skissen till alfrescomålningen i det Liljeforska rummet, samt Oscar Bergman, för hans betagande skildringar från den stockholmska skärgården.

Silfvermedalj har tillerkänts Hugo Carlberg, Eric Hedberg, Edith Granström, Knaff, friherrinnan Anna Wrangel, Eva Beve och arkitekt Ferd. Boberg, de två senare för grafisk konst.

Bland etsarna har Karl Peterson erhållit bronsmedalj och Harriet Sundström hedersomnämnande.

Inom skulpturområdet finner man med förvåning att Olof Ahlberg, som gifvit oss sådana fullödiga konstverk som "skratt" och "En solig stund" endast fått nöja sig med silfvermedalj under det att Gottfrid Larson, som gjort marmorskulpturen "Min mor", tilldelats guldmedalj. Silfvermedalj har dessutom tilldelats skulptörerna Johan Fängren, Ruth Milles och Herman Neujd.

Eric Lindberg, den kände medaljgravören i Stockholm, har tilldelats guldmedalj för sina utmärkt vackra medaljer och plaquetter.

Vi se sålunda att de utmärkelser, som kommit de svenska konstnärerna till del, äro både många och synnerligen välförtjänta. De visa nogsamt hvad man ute i världen tänker om den gedigna konst, som frodas i vårt gamla fosterland, äfven om inte gammal stockkonservatism bland svensk-amerikaner kan skrifva under därpå.

Konstnären Anshelm Schultzberg, Sveriges konstkommissarie, hvilken som juryman icke kunnat deltaga i täflingen, och sålunda gått miste om det "Grand Prix" som annars otvifvelaktigt skulle hafva tilldelats honom, har af jurymännen fått mottaga de mäst smickrande uttalanden för det sätt på hvilket han omhänderhaft de svenska konstnärernas intressen på denna stora internationella täflan.

Inom den amerikanska sektionens konstutställning finna vi åtskilliga svensk-amerikanska konstnärer, hvilka den internationella juryn i dagarna utmärkt.

Ingen guldmedalj har juryn funnit för godt att tillerkänna någon af dessa, hvilket kan — åtminstone i två fall — anses för en stor orättvisa. Näst högsta utmärkelsen, silfvermedalj, har tillerkänts Carl Oscar Borg, mrs Phoebe A. Hearsts särskilda protegé.

En annan svensk-amerikansk målare, John F. Carlson från Woodstock, lär ha varit föreslagen till guldmedalj, men i voteringen tillerkändes han endast silfvermedalj. Carlson har icke mindre än 6 målningar på utställningen och alla intressera de, särskildt hans snölandskap.

Bland de öfriga svensk-amerikaner, som hedrats på denna utställning, märkas den djärfve illustratören och marinmålaren Henry Reuterdahl från New York, Louis Kronberg, Anna Kindlund, Bror J. O. Nordfeldt, hvilka samtliga tillerkänts silfvermedalj, samt miss Florence Lundborg från Berkeley, som tillerkänts bronsmedalj för sin al frescomålning i Californiabygnaden.

Sticka för soldaterna.

Vi hafva utställd i vår butik en maskin, som stickar ett par i timmen. Kom och se den arbeta. Vi sälja alla slags symaskiner från $5.00 och mer. Reparerar alla slags maskiner.

West End Knitty Sewing Machines,
580 Ellice ave., nära Sherbrooke
Winnipeg.

Till mäjeristen - kreatursuppfödaren - och hönsuppfödaren.

63,000 quarts mjölk var produkten af ett mäjeri under en enda månad, sålda i en progressiv stad i södern med 40,000 invånare. Denna mjölk var frisk och idealisk från mäjerisynpunkt. De många rika möjligheterna af detta slag, som äro öppna i södern, föranleda oss att fästa eder uppmärksamhet vid dem.

I ett annat progressivt samhälle i södern beräknades smörkonsumtionen af en distributör till 50,000 pund under sex dagar till ett medelpris af 25 till 30 cents per pund.

De färska äggen i ett samhälle beräknades till 50,000 dussin i veckan och priset från 30 till 40 cents per dussin vintertid och aldrig mindre än 25c. sommartid, och de bästa uppmärksamhet på dem.

Transporten har löst distributionsproblemet. Vi föra mjölk på passagerartåg till mycket moderata pris, hvarigenom den enskilde producenten blir i stånd att med fördel nå hemmarknaden.

De naturliga gräsen gör bete möjligt 9 till 12 månader. Alfalfa, Natalgräs, vicker och klöfver växa ymnigt. Kostnaden att hålla en ko är liten, och det milda vädret gör endast mycket billiga ladugårdar nödvändiga.

Södern har vaknat och insett hvad allt detta kan inbringa. De land, som stå öppna för den som söker ett hem, säljas mestadels billigt, klimat och jord äro utmärkta, marknaden hemma.

Låt oss hjälpa eder finna en mäjerifarm, kreaturs- och hönsranch.

Alabama — Virginia
J. A. PRIDE,
General Industrial Agent, ...
Seaboard Air Line Railway. Suite B-3, Norfolk, Va.

"IDEAL" kombinerade ångkokare och bakare
Kökets sparbank.

Den betalar för sig själf på en säsong i besparing af kol ensamt, då man konserverar frukt och grönsaker och är något, som hvarje hem har råd att hafva och borde hafva.

Mången kvinna känner sig obehaglig till mods på grund af bekymmer öfver kokning i ett hett kök öfver en het dag, då hon dessutom måste hafva sina reguljära sysselsättningar att utföra. Med "IDEAL" gifva bekymren vika för nöje, emedan den arbetar medan ni arbetar i huset. Låt mig omtala huru ni skall få bättre måltider, bättre kokning, bättre hälsa, bättre humör och huru ni skall inbesparа tid och bränsle.

"IDEAL" ång- och eldfria kokare tillverkas af

The Toledo Cooker Co., Toledo, O.

Efterskrif katalog och upplysning om hvad Winnipegborna tänka om "IDEAL".

LOUIS McLAIN,
287 Princess St., - Winnipeg

Klipp ut denna kupong den är värd $1.00 i afbetalning för en Ångkokare af hvilken storlek som helst, som ett speciellt introduktionserbjudande; gäller till den 15 juli.
Agenter önskas i alla städer.

Bawlf Cartage and Transfer
"WE MAKE THINGS MOVE"
Telef: Garry 1444—1445. Telef: St. John 698—2521
Stadskontor: Elmwood kontor:
BERÄKNINGAR GIFVAS.